

MISKOLCZI ESTILAP

Egyes szám ára 2 fillér.
Megjelenik vasárnap és
ünnepnap kivételével min-
den nap délután 12 órakor.

POLITIKAI NAPILAP

Felelős szerkesztő: **SASSY CSABA.** ■ Klado laptulajdonos: **SZELÉNYI LAJOS.**

Szerkesztőség és kiadó-
hivatal: Széchenyi-u. 36.
Szelényi és Társa nyom-
dája. Telefon 62. szám.

A lélekharang

megkondult a román paktum felett. Annyi bizonyos, hogy egy csöppet sem rezzenünk össze a meghatottságtól, a mélységes bánattól, a hír mellett teljes hidegen haladunk el, mert hiszen soha sem tartottuk életrevaló kis farkascsecsemőnek. Látván mellette a szerencsétlen kezű miniszterelnöki bábát, bizton vallottuk, hogy ha a legperfidebb boncolásra kész is az operáció érdekében, az angol kóros embrió el fog senyvedni, el fog pusztulni, mielőtt még a napvilágot meglátna. Pedig, de sokan meszterkedtek körülötte: injekciókkal, étherrel, lancettával, mindenképpen próbálkoztak a műtéttel, természetesen számítva azzal is, hogy inkább az anyaország kebeléből hasítanak egy nagyot, inkább azt hagyják elvérezni, csak hogy a kis paktumocskát megszülessen.

De sok kulisszák mögötti oka van ennek a fiasónak! Azt mondják, hogy azért hiúsult meg a paktum, mert a románság követeléseit túl nagyok voltak és Tisza nem tartotta azokat teljesíthetőnek. Ördögöt! Hát ki hiszi azt, hogy Tisza, ha az ő hatalmi megerősítéséről, a rozoga miniszterelnöki trónusának önfeláldozásáról van szó, nem ad annyi jogot a románoknak, amennyi csak beléjük fér. Máshol volt itt a baj: a magyar társadalomban, a harca kész középosztályban és a román népben; ezek buktatták meg a paktumot. Tisza, az ő ravasz tempójával, aknamunkájával a román vezéreket akarta lekenyerezni, megnyerni, de ezek viszont féltek a nép számonkérő szavától és hatalmától. Tisza viszont megrettent a zugó morajtól, amely végig hőmpölygött az országban a paktum nyomában és átesapott már a munkapárti vizekre is, ahol kezdték féltetni a kis jó erdélyi munkapárti mandátumocskát.

És most elébünk nyargal az ő elvénhedt, kormányzabbal táplált gebéjén az újból a megroppantott sisaku hős: Tisza István. A pausalékon tenyésztett sajtó újból veri a rozzant dobát, üti a cintányért, hogy ország világ idenézzen, milyen hős ez a Tisza István, ő visszautasította a román paktumot, mert féltette a magyar nemzet szupremáciáját.

Amikor megindult a román paktum, akkor azért volt hős, mert ő, az ellenzék tiltakozására is, meg akarta csinálni a paktumot, most meg azért hős, mert nem lett paktum. Szóval, bár merre forduljon is az események kereke, ő mindig a vértezett vitéz, a szabaduszó, akit halhólyagok tartanak föl, hogy el ne merüljön a munkapárti panamatengerben.

A tapolczai csepegőkő barlangokban. Természeti kincsek a Tapolczán.

— Saját tudósítónktól. —

Miskolc, február 21.

Régebben hallottuk már, hogy a görömbölyi Tapolcza-fürdőnek újabb természeti kincsei akadtak. A hegy oldalában történő robbantások csepegőkő barlangokat tártak fel, melyek nagyon alkalmasak lesznek arra, hogy a Tapolcza idegenforgalmát növeljék. Gencsi Samu dr., a kiváló Tapolcza-kutató unszolására tegnap egyik munkatársunkat kiküldtük a Tapolczára, hogy a látottak és hallottak alapján írassunk a természeti csodákról.

Kiküldött munkatársunk a következő cikkben számol be a kirándulásról:

Tegnap délután félkettő lehetett, amikor megérkeztem a Tapolczára. A vízvezetési gépház előtt maga Gencsi Samu dr. fogadott a tőle megszokott szívélyességgel.

— No, csak hogy itt van kedves öcsém. Csak hogy itt van. Magára vártunk. A többi urak már itt vannak.

— Kicsodák? — kérdeztem meglepődve, mert azt hittem, hogy csak ketten leszünk.

— Na, na! Nem kell megijedni. Nem újságírók. A Bodnár Ignác dr., meg a Fűrész doktor. Őket, mint orvosszakértőket hívtam meg. Tudja, kedves öcsém, ezek a barlangok csepegőkővekből állanak. Hát ez nagyon szép és helyes is. Addig volt értelme a csepegésnek, míg a nyilvánosság tudomást nem szerzett róluk. De most már nincs. Nagyon kellemetlen volna, ha a látogatók nyakába csepegne a kő. Ezért hívtam ki ezt a két elsőrangú szakértőt, hogy ezt a csepegést megszüntessék.

Közben a barlang bejárata elé értünk, ahol a két doktor már tényleg ránk várt. Acetilen lámpákat gyújtva indultunk a barlang belsejébe. Gencsi Samu vezetett a tőle megszokott bőbeszédűséggel. Alig tettünk pár lépést, amikor felkiáltott:

— Hopp! álljunk itt meg egy pillanatra. Látják, itt uraim, ezt a kapuszerű nyílást. Ez lesz a Hades. Ezt a nevet adtam neki. Nagyon szeretem a görög mitológiát. Nem olvasták a legutóbbi vezércikkemet: a Helios tulkait? Annak is direkt görög ize volt. Igen, nekem mindig ilyen görögesszméim vannak. Híres vagyok a görögesszméimről. Imádom a görögesszméket. Huszonöt éve lakik nálam, velem egy emeleten egy görög tanár. Ez is a görög szimpatiam mellett bizonyít. Azért ne csodálkozzanak, ha szeretem a holt nyelveket. Ha sokszor ilyen holt nyelven irok, amit ma már oly kevesen értenek. Uraim! Most álljunk meg. Ez az egyik legszebb terme a barlangnak. Nézzék, milyen érdekes. Az egyik cseppkő a földről nyúlik felfelé, a másik felülről lóg lefelé. Azokat, amelyek ilyen merészen felállanak, a görög nyelv stalagmit-nak nevezi. Ezek az újabb formációk. Azok, amelyek lefelé lógnak, a stalaktit-ok, a régi formációk. Én mind a két fajtanak magyar nevet adtam. Amelyik lentől mered és nő felfelé, azt eleven csappkőnek, amelyik lefelé, azt fáradt csappkőnek neveztem el. Mind a két elnevezés tőlem származik. De menjünk tovább, uraim! Most egy kisebb helyiségbe értünk. Nézzék, milyen hófehér itt minden. Mint a kristály, a cseppkő

színe itt. Ez a leányszoba. Ugye, kedves elnevezés. Azután itt a másik helyiség figuráit nézzék. Micsoda bizarr, groteszk, erőszakolt formációk. De milyen erőszakolt. Ez a Tisza-terem. Azután vigyázzanak! És nyissák ki a szemüket! Ez a legfényesebb terem. A közepén egy olyanforma alakzat áll, mint egy lovasszobor. Még egy fityegő is van a mellén. Ezt neveztem el Gencsi-teremnek. Na! Mit szólnak hozzá? Hát nem találó elnevezés? Aztán van bene még egy másik szobaforma is. Nézzék! Ez az! Különös egy dolog. Minden oldalról mást mutat. Innen is más, onnan is más. Ez nem is Janus-arc, de az isten tudja milyen. Minden oldalról mást nézni ki belőle. Ezt Pazar-szobornak neveztem el. Azután itt van egy nem kevésbé érdekes. Egy férfi forma alakulat, melyet kutyaszertű, kisebb cséppkővek vesznek körül. Ezt arról az iséről akartam — mindjárt eszembe jut — elnevezni, akit a Diana kutyái széttéptek. Antinousz, ha nem tévedek. De meggondoltam, mikor a farkaskalandot olvastam és Halmay-csoportnak neveztem el. Azután van itt még egy érdekes terem. Pont 606 darab fityegő és berzenkedő cséppkő — ezt a nevet is én adtam — van benne. Ezt Erlich-teremnek neveztem el.

Egyelőre ennyi termet tártak fel a kutatások. Most azonban folytatják a feltárásokat és hiszem, hogy tavaszra a mi barlangunk híresebb lesz az aggtelekinél, az adelsberginél és mindeniknél. Akkor aztán bevezetjük a villanyvilágítást és ha sikerül az Általános Forgalmi r. t.-al megegyeznem, nyárra megkezdjük a barlangban a játékot. Direkt légfűtéssel, vagy gázfűtéssel látjuk el a termeket, bebutoroztatjuk és ami a Margitszigeten nem sikerült, mért ne sikerülhetne az Tapolczán? Hát nincs igazam? Meglássa csak, kedves barátom, hogy Tapolcza rövidesen világfürdő lesz. Amit mondtam, megmondtam. A Tapolcza kiépítéséhez kötöm magam, az egész munkaprogramomat, energiámat. Szóval és tollal fogok működni, hogy sikerüljön ez a terv. És fog is. Mert azt mondja a görög közmondás: gnothi seauton. Ismerd meg tenmagad! Nos, hát én ismerem. A Tapolcza nem volt, hanem lesz! Kedves öcsém. Hát csak írja meg szépen, amit látott. És írja meg, hogy nemsokára hozzáfogok a nagy műhöz. Tudja: ilnia kő lö prömjé pa ki kut! Csak az első lépés nehéz. És én azt már megtettem. Na! Most isten áldja meg!

Az eredeti
**Salvator
sör**

kizárólagos poharas
csapolása mátol kezdve a „Grand Szálloda
éttermében és sör csarnokában.

A nagyérdemű közönség
szives pártfogását kéri
SIPOSS JENŐ
a Kis plpa volt vendéglőse